(గత సంచిక తరువాయి)

చందూ జీవితం

ఇక మా బాల్య మిత్రుడు చందూ జీవితం గురించి చెప్పబోతున్నాను.

నేను, వంశీ ఇంకా కేశవ గారబ్బాయి చందు సమ వయస్కులం. అంతే కాకుండా చిన్నపుడు మేమందరం ఒకే బడిలో చదివేవాళ్ళం. చందు వాళ్ళ తాత సాంబశివరావు గారిని నేను కూడా తాతగారనే పిలిచే వాడిని.

చందు చిన్నప్పటి నుండీ చాలా చురుకుగా ఉండేవాడు. తరచూ ఏదో దుడుకు పనులు చేస్తూ వాళ్ళ నాన్న కేశవ గారికెప్పుడూ ఆందోళన కల్గిస్తుండేవాడు. చందు వాళ్ళమ్మ గారాబమే దీనికి కారణమని వాడి తాతగారు చింతించేవారు. చందు కూడా తెలివైన వాడే కానీ చదువు మీద పూర్తి శ్రద్ధ చూపేవాడు కాదు.

చుట్టూ పక్కల ఇళ్లల్లో చెట్లెక్కడం, జామకాయలు కోయడమంటే వాడికి సరదా. ఒక్కో సారి వాళ్ళింటి బావి మీద నుంచి దూకి పక్కనున్న చిట్టి గారింటికి వెళ్లిపోతుండే వాడు. రోజూ స్కూల్ దగ్గర అమ్మే పెద్ద ఐస్ క్రీములు గొడుగు ఆకారంలో రంగుల్లో ఉండే వాటిని తినడమంటే వాడికి బాగా ఇష్టం. వాళ్ల నాన్న ఉద్యోగానికి కాలేజీకి వెళ్ళగానే వాళ్ళమ్మని బుజ్జగించో, సతాయించో వీటి కోసం డబ్బులు దొరికించుకునే వాడు.

అల్లరి బాగా చేసినా ముద్దుగాఉండే చందు అంటే చుట్టుపక్కల బంధువులందరికీ బాగా ఇష్టముండేది. చందు కూడా తన దగ్గరున్నడబ్బులతో మిగతా పిల్లలకు కూడా ఏదో ఒకటి కొనిచ్చే వాడు. చందుకి తరచూ దగ్గూ ఆయాసం వస్తుందని కేశవగారు ఎన్నో జాగ్రత్తలు చెప్పి, బయట తిళ్ళు తినొద్దని వారించినా వీడు మాత్రం వద్దన్న పనులే ఎక్కువ చేసేవాడు.

దీనితో రోజూ కేశవగారితో దెబ్బలు తినేవాడు. ఐనా కానీ వీడిలో మార్పు రాకపోవటంతో కేశవగారు తన బెల్టుతో వాడిని చితకబాదే వారు. ఇక కేశవగారు దెబ్బలు కొట్టినప్పుడల్లా వాడు పక్కనున్న మేనత్తల ఇళ్ళకి వెళ్లడం, వాళ్ళు వీడిని బాగా సముదాయించటం చేసి వాడు తినకూడని వేపుడు తిళ్ళు, వాడికిష్టమైన ఎఱ్ఱటి ఆవకాయ అన్నం పెట్టి తమ ప్రేమని చూపించే వారు.

ఇవన్నీ చూస్తున్న తాతగారికి క్రమశిక్షణ లోపించిన మనవడు చందు గురించి చాలా ఆందోళనగా ఉండేది. చందు కూడా వార్ధక్యంలో ఉన్న తాతగారికి చిక్కకుండా తప్పించుకు పారిపోయేవాడు.

తాతగారికి అర్థమైపోయింది చందు కూడా దారి తప్పుతున్నాడనీ. దీంతో ఆయన కష్టపడి సుగుణ గారింటికి ఊతసాయంతో నడుచుకుంటూ వెళ్లి "సుగుణా! ఏడి వంశీ ఎక్కడ? వాడిని చందుతో కలిసి ఆడనివ్వకు" అని తరచూ గట్టిగా చెప్పేవారు.

నేను కూడా వంశీతో పాటు ఎప్పుడైనా చందు వాళ్ళింటికి వెళితే, గేటు దగ్గరే కాపలా కాసే తాతగారు, మాకు వాడితో ఆడొద్దని చెప్పడం చందు వాళ్ళమ్మ గారికి బాగా కోపం తెప్పించేది. తాతగారు తన స్వంత మనవడి గురించి మిగతా బంధువుల పిల్లలకి జాగ్రత్తలు చెప్పడం ఆవిడకి ఎంతో బాధ కలిగించేది.

దీనికి తోడు మేమందరం సహాధ్యాయులం కనుక చదువులో మంచి మార్కులు సంపాదించిన మమ్మల్ని తాతగారు ఆవిడ ముందే బాగా అభినందించే వారు. అందుకే మేమెప్పుడైనా ఆవిడకి కనపడితే మమ్మల్ని చుర చురా చూసేది.

చందుకి ప్రతీది ముందే అనుభవించేయాలన్నకోరిక ఉండేది. పరిస్థితులు కూడా అనుకూలంగా ఉండడంతో మిగతా పిల్లల కంటే ముందే చాలా పనులు వయసుకు మించి చేసేవాడు. మేము మా ఇంట్లో పెద్దవాళ్ళ సైకిల్ పై చేయి కూడా వేయగలిగే వాళ్ళము కాదు కానీ, వాడు మాత్రం అప్పటికే వాళ్ల నాన్నగారి స్కూటర్ నడిపేసే వాడు. వీడు చేసే సాహస కృత్యాలు మిగతా పిల్లలకు పనులు చాలా ఆశ్చర్యాన్ని కలిగించేవి. ఇవన్నీ కేశవగారికి కోపం తెప్పించి ఆయనతో రోజూ దెబ్బలు తినేవాడు కానీ వాడు మాత్రం మానేవాడు కాదు.

ఇంటర్మీడియట్ వచ్చేసరికే చందుకి సిగరెట్లు బాగా అలవాటయ్యాయి. మేము" ఏరా చందు! ఏంట్రా ఇది? తెలివైన వాడివి, మంచివాడివి నువ్వు ఇలాంటి దురలవాట్లు ఎందుకు చేసుకుంటున్నావు" అని అడిగితే చందు "అరే! ఏం లేదు రా, ఇక చూడు రెండు రోజుల్లో పూర్తిగా మానేస్తా" అని నవ్వుతూ చెప్పేవాడు.

చందు మంచి అందగాడు. నవ్వితే బుగ్గలు సొట్ట పడి మనోహరంగా ఉండే వీడంటే అమ్మాయిలు చాలా ఆకర్షితులయ్యే వారు. ఇంట్లో గొడవ చేసి కాలేజీకి బస్సులో వెళ్లడం కష్టంగా ఉందని వాళ్ళ నాన్న స్కూటర్ తీసుకుని దాని మీద విన్యాసాలు చేస్తూ అమ్మాయిలకు లిఫ్ట్ ఇస్తూ తిరిగే వాడు.

అమ్మాయిలకే కాదు చుట్టాలెవరికైనా అవసరమైతే తన చదువు ఇంకా పనులు మానుకుని వాళ్లకి కూడా సహాయం చేసేవాడు. రాన్రాను కేశవగారి చేయి దాటి పోయాడు చందు. వీడిని అదుపు చేయటం తనకి సాధ్యం కాదని అర్థమైపోయిన కేశవగారు వీడికి డబ్బులు అందకుండా చాలా జాగ్రత్తలు తీసుకోవటం మొదలెట్టారు.

ఈ సమయం లోనే మాకు ఒక దుర్వార్త తెలిసింది. తాతగారు రెండు నెలలుగా ఆరోగ్యం క్షీణించి ఇంట్లోనే

పరమపదించారని. తాతగారి మరణం ముదిమి వయస్సులోనే జరిగినా అది అందరికీ ఒక తీరని లోటే.

చందు డాక్టరవ్వాలన్న వాళ్ళ నాన్న కోరిక తీరలేదు. ఇంటర్మీడియట్ పూర్తి చేసిన చందు సైన్స్ గ్రూప్ నుంచి కామర్స్ గ్రూపుకి మారాడు. పైపెచ్చు ఆర్ట్స్ కాలేజీలో విచ్చలవిడితనం పెరిగి కేశవగారికి ఎంతో మనస్తాపం కల్గించాడు. డిగ్రీ ఎలాగైతేనేం పూర్తి చేసిన చందు ఉద్యోగం కోసం సేల్స్ రిప్రెజెంటేటివ్ గా చేరాడు. ఈ ఉద్యోగం వల్ల లాభం లేకపోగా చందుకి సిగరెట్లు ఇంకా డ్రింక్ చేయటం విపరీతంగా పెరిగాయి.

ఈ ఆందోళనకర స్థితికి భయపడిన కేశవగారికి ఏమీ పాలుపోక కనీసం వీడికి పెళ్లి చేస్తే మారతాడేమోనని, ఒక దిగువ మధ్య కుటుంబంలోని అమ్మాయిని వెతికి పెళ్లి చేసారు. ఐనా చందు పెళ్లయ్యాక ఏమీ మారలేదు సరి కదా, పెళ్ళాన్నికొట్టటం కూడా మొదలెట్టాడు. సులభకార్యంగా వాడికి త్వరలోనే ముగ్గురు అమ్మాయిలు పుట్టారు. వీడు మాత్రం బాధ్యత లేకుండా ప్రవర్తిస్తూ ఎన్నో ఉద్యోగాలు మారుతూ, బిజినెస్ చేస్తానని వాళ్ళ నాన్న ఆస్తిని కరిగించే కార్యక్రమంలో పడ్డాడు.

కేశవగారు మాత్రం చందు ఎంత వత్తిడి చేసినా లొంగకుండా తను ఆర్జించిన డబ్బు పెద్ద మొత్తం ముగ్గురు మనవరాళ్ల పేరిట జమ చేసేసారు. కేశవగారు రిటైర్ అయినా ప్రైవేట్ కాలేజీకి వెళ్లి లెక్చరరుగా ఉద్యోగం చేస్తూనే ఉండేవారు. ఇవన్నీ చూస్తూ కూడా చందు ఏ మాత్రం మారకపోగా నానాటికీ దిగజారి మాదక ద్రవ్యాలు తీసుకోవటానికి కూడా అలవాటు పడ్డాడు.

నలభై ఏళ్ల వయస్సుకే చందు ఆయుర్దాయం తీరిపోయింది.

ఇప్పుడు మళ్ళీ ఇలా చందూని గుర్తు చేసుకోవడం మాకు ఎంతో బాధ వేసింది.

ముగింపు

నేనన్నాను "ఔను వంశీ! చందు జీవితం చాలా త్వరగా ముగిసిపోయింది. వాడికి చిన్నప్పటినుండీ అన్నీ ఉన్నా వాళ్ళ నాన్న కేశవగారి మితిమీరిన క్రమశిక్షణ, కాబోతే వాళ్ళ అమ్మగారి గారాబం వాణ్ని పాడు చేసాయా?

వంశీ! నేననుకుంటాను ప్రతీ తరంలోనూ అవసరమైన సంరక్షణ లేకపోవడం వల్లనో లేక వారి తల్లిదండ్రుల అతి ధోరణులతోనో వాళ్ళ పిల్లలు దారి తప్పుతారేమో! దీనికి ఉదాహరణే కదా మనం చూసిన చిట్టి, విజయ్ బాబు, చందూ లాంటి వాళ్ళ జీవితాలు"

దీనికి వంశీ "ఔను శ్రీమన్! కుటుంబ పెద్దల మానసిక పరిణితి, ఆత్మ విశ్వాసం మన జీవన విధానాన్ని, భవిష్యత్తుని తప్పకుండా ప్రభావితం చేస్తాయి. దీనికి తోడు మంచి సావాసం, దృఢ సంకల్పం కూడా తప్పనిసరని

వీళ్ళ జీవిత సంఘటనలే మనకి ఋజువు చేస్తున్నాయి" అన్నాడు.

నేనప్పుడన్నాను "వంశీ! నాకు అర్థం కావడం లేదు. సంస్కారము, మంచి నడవడిక తల్లిదండ్రుల సరైన పెంపకం వల్లనే వస్తాయా? లేక జన్మతః ప్రాప్తిస్తాయా!?"

ఇంతసేపు మా సంభాషణలు వింటున్న మా అమ్మాయి జ్యోతి వ్యంగ్యంగా అనింది

"అయ్యో నాన్నా! వీటి గురించి ఆలోచించేదెవరు? ఈ కాలంలో ఎవరికి కావాలి నాన్నా సంస్కారము ఇంకా నైతిక విలువలు? బాగా డబ్బుంటే చాలు జనాలు మెచ్చుకోవటానికి, దాసోహమవ్వటానికి. ఈ రోజుల్లో ముందు చూపు, బ్రతకనేర్చిన తెలివితేటలు ఇంకా మోసకారితనం కావాలి. ఒకవేళ తమ మోసాలతో పట్టుబడినా వీళ్ళు తిరిగి తమ ధన బలంతో బయట పడతారు. పైపెచ్చు నీరాజనాలు అందుకుంటారు"

ఇంకా జ్యోతి

"మీరు చెప్పండి తాతల తరం నుంచీ అక్రమ సంపాదన చేస్తున్న వాళ్ళ సంతానం ఏమైనా ఇబ్బంది పడుతున్నారా? అక్రమ సంపాదనతో తరతరాలు హాయిగా బ్రతికేస్తున్నారు. మనమేమైనా వీళ్ళని అక్రమ సంపాదనతో పైకొచ్చారు అని వెలివేస్తున్నామా లేక వెలివేయగలమా?

వాళ్లకి కావలసిందల్లా ముందు చూపుతో ఆ డబ్బు పోగొట్టుకోకుండా జాగ్రత్త వహిస్తే చాలు. ఈ నైతిక విలువలు, సంస్కారం లేకపోవడం అనేవేమీ వారికి అడ్డు కావు ఇంకా వాళ్ళనెవరూ ప్రశ్నించరు.

పాపం! సిగరెట్లు త్రాగడం, మందు కొట్టడమే పెద్ద నేరాలు పాత తరాల మీ బోటి వాళ్లకు. ఇక పొరపాటున జైలుకెళ్లొస్తే ఈ బడుగు జీవుల సంతానం దాని పర్యవసానం ఎంతో ఘోరంగా అనుభవించారు.

మరి ఇప్పుడో, ఈ వ్యసనాలన్నీ సర్వసాధారణం. బాగా సంపాదించి జైలుకెళ్తే అదింకా మేలే. గొప్ప రాజకీయ జీవితానికి సోపానం!

మనం వద్దనుకున్నా ఇవన్నీ ఉన్నవాళ్ళే మన నిత్య జీవితాన్ని శాసిస్తున్నారు. పెద్ద పెద్ద సాములోళ్ళే వీరికి వత్తాసు! మనమెంత? వాళ్లు తినే బిర్యానీలో మసాలా దినుసులం! పంటి కింద పడకుండా జారిపోతే అదృష్టవంతులం. క్షమించండి నన్ను. అదేదో చిన్న నోరు, పెద్ద మాట అంటారు కదా. అలాగేదో నాకు తోచినది వాగేసాను" అనింది.

ఇంతటితో ఆగకుండా జ్యోతి

"మీకు తెలుసు నేను చెప్పిందంతా కేవలం నా అభిప్రాయమే కాదు. ఇది ప్రస్తుతం మనం అనుభవిస్తున్న పరిస్థితి. ఇంకా మా తరం మున్ముందు ఎదుర్కోవలసిన గొప్ప సంకటం. మీరు ఇది చెప్పండి. మీ పెంపకంలో

మేము తెలుసుకున్న, పాటిస్తున్న మంచి అలవాట్లు, పాప భీతి మమ్మల్నిఈ దౌర్భాగ్య పరిస్థితిని తట్టుకుని ముందుకు తీసుకెళ్తుందనే భావిస్తున్నారా"

అని తన ప్రశ్నలతో ముగించింది. ఇవన్నీ విన్న నాకూ వంశీకి తిరిగి నోట మాట రాలేదు!!

అసలే జ్యోతి ఇచ్చిన కుదుపుకి దిమ్మ తిరిగిన నాకు మా ఆవిడ మంజరి పిలుపు ఇంకో సమస్య తెచ్చి పెట్టింది "ఏవండీ! ఇక్కడ పెరట్లో వాడిపోయిన తమలపాకు తీగె తీసేసి ప్రక్కనే మొలిచిన దాని చిన్నమొక్కలకి పాదు చేయనా" అని.

దీంతో వంశీ గట్టిగా నవ్వాడు "వామ్మో! ఇంకొన్ని స్మృతులా" అని.

అంతే! జ్యోతి కూడా వంశీతో శృతి కలిపి నవ్వుతూనే ఉంది.

దీనికి నేనెందుకు ఉడుక్కుంటున్నానో అర్ధం కాక పాపం మంజరి ఆలోచిస్తోంది.

ముగింపుగా నేనన్నాను "ఐదు తరాల ఈ మలగిన జీవన స్మృతులలో గమనించాల్సిందేమిటంటే ఎన్నో గడ్డు పరిస్థితులు ఎదురైనా ఆదర్శంగా మెలిగిన మణిదీపాల్లాంటి తల్లులు ప్రతి తరంలోనూ ఉన్నార"ని.

(సమాప్తం)

COMMENTS